

Vzorna skrb za oskrbovance

Dva dogodka, ki ju bodo upokojenci – oskrbovanci Doma upokojencev na Taboru brez dvoma pomnili še dolgo časa, kažeta, koliko truda in prizadevanj za dobro počutje svojih »stanovalcev« je treba za ublažitev tegob, s katerimi se borijo starostniki. Zvečine so povsem odvisni od pomoči zaposlenih v tem zavodu.

Ta tihi, skromni in marljivi delovni kolektiv je prav gotovo eden tistih, ki zasluži javno pohvalo za prizadevanost in skrb, ki jo kaže do svojih oskrbovancev, samo da bi bila jesen njihovega življenja čim lepša.

Uprava doma je priredila za svoje oskrbovance piknik v parku na Taboru. V senco dreves so postavili omizja za skoraj 200 (od skupno 220) oskrbovancev, ki so se bili sposobni udeležiti priredi-

te. Sami, od delavca v vratarški loži pa vse do direktorice, so preselili mize in stole, in prostor je bil nared. Ekipa zdravstvenega osebja je nenehno bedela in bodrila slabotnejše, vsi, prav do zadnjega oskrbovanca pa so bili prav židane volje. Ob dobrem kosilu – dobrotah, pečenih na žaru, hrani iz kuhinje za diabetike in ob zvoku harmonike se je po obilnem kosilu pri nekaterih omizjih oglasila pesem.

Druga taka prireditev, na istem prostoru in ob enaki organizaciji, je bil koncert petnajstčlanskega harmonikarskega ansambla naših izseljencev s solisti. Skoraj vsi, če le ne bi bilo težav z zdravjem, so program pevk in ansambla spremljali s takim navdušenjem in občutkom, da je prenekatere mu starčku zastajal dih. Orošena očesa in navdušenje upokojencev – oskrbovancev so izražali vzhicene nad doživetjem, saj so spet podoživljali svojo mladost in spomine.

Ne samo oskrbovanci, tudi mnogi občani niso skrivali zadovoljstva nad prireditvijo. Menili so, da bi kazalo prirerjati v poletnih mesecih v tem lepem parku ob vodnjaku dopoldanske ali popoldanske prireditve.

BOJAN LUBEJ

Izvolitev novih samoupravnih organov

V avli osnovne šole Majde Vrhovnik so se 16. junija zbrali krajni krajevne skupnosti Gradišče, da se seznanijo s poročilom o delu samoupravnih organov v preteklem mandatskem obdobju in izvolijo nove delegate skupščine krajevne skupnosti.

Gregor Berkopec je orisal delovanje samoupravnih organov KS v obdobju 1978–82. V tem času je bil sprejet statut krajevne skupnosti, usklajen z amandmaji ustave. Veliko pozornost so posvetili neposrednemu odločanju krajanov in usklajevanju interesov.

V tem mandatu je bil uspešno izveden referendum za III. samopríspevek, odraz solidarnosti krajanov, z drugimi deli

skupini, ki redno vadita. Poravnalni svet je obravnaval 9 vlog ter jih 5 uspešno rešil. Svet potrošnikov se je čestokrat sestajal in obravnaval problematiko v zvezi s preskrbo ter opozarjal na nepravilnosti. V tem obdobju je prišla do izraza tudi pospešena aktivnost in krepitev družbene samozastite. Imeli smo vrsto akcij za usposabljanje obveznikov civilne zaštite, vendar čaka na tem področju še veliko dela.

O delu samoupravnih organov so bili krajanji sproti obveščeni tudi na zborih krajanov, z individualnimi obvestili po hišah in preko obveščanja v dnevnem tisku, predvsem pa v »Dogovori«.

Novo vodstvo KS Gradišče

Delegati novoizvoljene skupščine krajevne skupnosti so se prvič sestali 17. junija. Po konstituiranju skupščine so izvolili za predsednika Gregorja Berkopca, za namestnika pa Mitjo Močivnika. Za predsednika sveta KS je bil izvoljen dr. Albin Wedam, za namestnika pa Vida Markič.

Delegati so izvolili še Leopolda Radoviča za predsednika poravnalnega sveta in Klaro Lesjak za predsednico sveta potrošnikov.

Novoizvoljeni člani sveta KS so se prvič sestali 21. junija. Izvolili so člane vseh komisij pri svetu KS.

Člani sveta so se na prvi seji seznanili z delovnim osnutkom urbanističnega načrta razvoja Ljubljane in sklenili, da občinski konferenci SZDL priporočijo, da se osnutek objavi v dnevnem časopisu »Delo« ali »Dnevniku«, da se tako z njim seznanijo čim širši krog občanov in bo mogoče zbrati čim več pripomb. Čas za obravnavo pa je glede na bližajočo se dopuste neprimeren in bi ga kazalo podaljšati. Obravnavali so tudi odprte Foersterjeve vrta, kar bi bila veliko pridobitev za občane krajevne skupnosti.

ANICA ŽALIK

KS Gradišče

mesta, saj KS iz samopríspevka ni pridobila nobenega objekta.

Uspešno je bilo vključevanje v akcijo za čisto in belo Ljubljano. Komisija za socialno skrbstvo si je prizadevala za bolj humane odnose med krajanji, za zagotovitev sosedske pomoči, sodelovala je z domovi za starejše krajanje, skrbela tudi za razvedrilo starejših krajanov, za socialno pomoč in reševala pereče probleme.

Na področju stanovanjskega gospodarstva je komisija posvetila pozornost predvsem vzdrževanju stanovanjskega fonda, prenosu stališč krajanov v skupščino stanovanjske skupnosti in krepitevi stanovanjske samouprave, ki pa še ni zaživela v vseh hišah v smislu nove stanovanjske zakonodaje. Komisija za vzgojo in izobraževanje je utrdila sodelovanje z vzgojno-izobraževalnimi zavodi in šolami na območju KS. Komisija za kulturo in izobraževanje je med drugim skrbela za organiziran obisk občanov na kulturnih prireditvah in umetniških razstavah. Komisija za telesno kulturo pa je poleg drugih dejavnosti ustanovila dve rekreacijski

PISMA BRALCEV

»Prometej« je poteptal glasbeni razum

Menim, da je kritik »Dela« Pavel Mihelčič 26. junija premilo sodil in obsodil glasbeno kvaliteto opere »Prometej«, ki jo je izvajal ansambel osiješkega gledališča. Preblago je dejal, da je Bručijeva muzika »zvočna prevara in razočaranje«, kajti to sploh ni bila muzika, ampak le nametane note in teptanje glasbenega razuma, če lahko to napišem. Bila je to glasba za ljudi, ki so zagledali luč sveta brez kakršnega koli posluha (še manj) in ki jim je prav vseeno, kaj jim mečejo v ušesa. Opazoval sem tudi godbenike med izvajanjem, s kakšno nejevoljo in dolgočasjem so buljili v te »nebeške« note. Prepričan sem, da so tulili v svoja pihala in strahovito, do na-

glušnosti, tolkli po svojih bobnih in činelah brez predaha in izključno po službeni dolžnosti. Godalcem, ki niso bili v orkestru, je bilo prihranjeno mnogo grenkega. Orkester je namreč štel le okoli 15 pihalcev in tolkalcev. Kdo le more napisati tako glasbo? Muzika naj gre prav tako k srcu, kot pravi lepi verz v pesmi »Lipa«: »Meni pa je do srca segala globoko!« In kako so reagirali poslušalci (k sreči manj kot sto)? Marsikateri jo je popihal sredi izvajanja in prava sreča je bila, da ni imel usmiljenja vredni »Prometej« dveh dejanj, sicer bi se še ti maloštevilni razbežali na vse strani neba – razen morda častnih izjem.

ERNEST ŠVARA

Izjeme kradejo spanec

Ko občan-krajan prebira glasilo občinske konference SZDL Ljubljana Center »Dogovore«, ki redno točno in prizadevno obveščajo o življenju v občini Ljubljana Center, lahko mnogokrat preberemo pohvale o uspehih v KS Stara Ljubljana. Ob drugem smo pred časom lahko prebrali tudi zapise o skrbi za urejanje gostinskih obratov v Stari Ljubljani. In ko krajan z zadovoljstvom ugotavlja prizadevanost KS v dobro vseh krajanov (ena takih akcij KS je bila tudi na področju Čevljarskega mo-

stu pred okupacijo kavasa-kijev in hond), se upravičeno sprašuje, kdo stoji za obratovalnim časom novo odprtega lokala v Stari Ljubljani bistroja »Romeo«. Obratovalni čas vseh lokalov je do 23. ure. Izjema je omenjeni lokal, ki ima obratovalni čas do 1. ure zjutraj. Kljub lepo urejenemu lokalu se krajanji Stare Ljubljane s takim obratovalnim časom ne strinjajo. Lokal je sicer zaprtega tipa, takoj ko osebje opazi, da so vsa mesta zasedena. Toda čakajoči gostje zunaj lokala v urah nočne ti-

šine (vsaj naj bi bile) razgrajajo in s klici prebujajo starejše občane. Zanimivo je tudi od kod pijača zunaj čakajočim gostom? Svoj ton dajejo še glasno brneči motorji. Kljub prepovedi vožnje v tem delu mesta in prometnim znakom za zaključek še hupajo veseli taksisti, ki tako kličejo svoje goste na naročeno zaključno vožnjo. In ko bi krajan hotel vsaj zjutraj malo odspati pri odprtem oknu vlažnega in zatohlelega stanovanja dvesto let starih hiš, ga ob 4. uri ponovno prebudi odhod osebja omenjenega lokala in preklinjanje delavcev komunalnega podjetja, ki zaradi parkiranih avtomobilov ne morejo pobirati smeti. Tako smeti ostajajo v ponos čiste in bele Ljubljane v času turistične sezone, živčni in zaspani občani pa utrujeni dan za dnem hitijo v službo opravljat dolžnosti. V krajevni skupnosti zatrjujejo, da proti temu ne morejo nič. Na PM Center, kamor se krajan zateče, pa zatrjujejo, da je prav KS tista, ki lahko v svoji delegatski bazi napravi red. Komu sedaj verjeti? Ali se morda nekdo poigrava s krajanji krajevne skupnosti Stara Ljubljana?

Zato upravičeno terjamo odgovor in odgovornost, hkrati pa se sprašujemo, kaj je tako specifičnega v tem lokalu, da mora biti izjema. Ali ne more imeti enak obratovalni čas kot drugi lokali – do 23. ure?

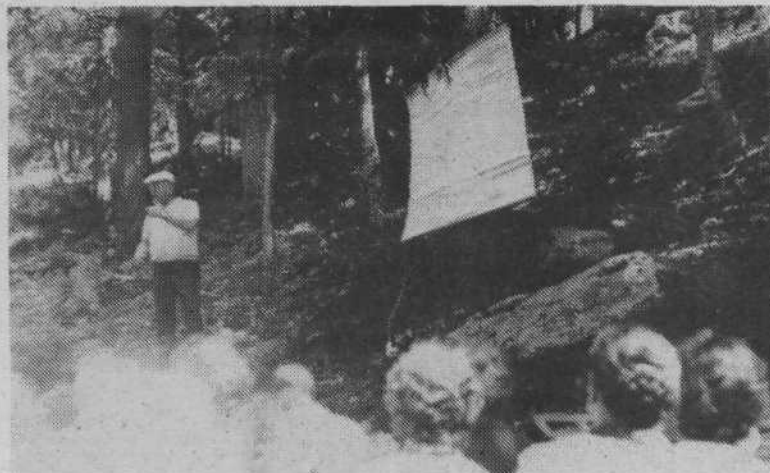
J. R.

Bil sem navdušen

Doživel sem dan, kakršnega nisem mislil, da ga bom še kot pionir. Na osrednji proslavi KS Stara Ljubljana so 21. junija na Osojah odprli tudi otroško in športno igrišče. Kot pionir stare Ljubljane, ki svojim najmlajšim ne more ponuditi prav veliko rekreacijskih površin, telovadnic pa tudi ni, sem navdušen nad pridobitvijo. Tudi slavnostni spored je navdušil, posebno še nastop cicibanov iz VVZ Stara Ljubljana in pionirjev šole Janeza Levca. Zvedeli smo, da je proslava namenjena tudi počastitvi 40. obletnice Zveze pionirjev Jugoslavije. Seveda sem bil še toliko bolj vesel, ko sem za spis iz NOB, ki ga je objavil »Teritorialec«, dobil lepo knjižno nagrado.

Zlatko Krajnc

V Jelenovem žlebu so se udeleženci izleta seznanili s podrobnostmi slavne bitke, na Ogenjci pa s tragedijo ranjencev, ki jo je nedavno obudila tudi televizija z nadaljevanko »Manj strašna noč«.

Vodmatčani na Ogenjci

Jasno sobotno jutro je rojevalo sončen 26. junij, ko se je 150 Vodmatčanov, članov ZRVS, ZB, mladine, društva upokojencev in drugih družbenopolitičnih organizacij z avtobusi odpeljalo v Ribniško dolino ter naprej v Jelenov žleb in partizansko bolnišnico Ogenjca.

To so znani kraji iz NOB, prizorišča številnih spopadov z okupatorjem, prizorišča mnogih partizanskih zmag, pa tudi prizorišče tragedije partizanskih ranjencev, streljanja številnih talcev in požiga mnogih slovenskih domov.

Ob obisku teh krajev so obudili spomine na te dogodke, člani ZRVS in mladina OŠ dr. Jožeta Potrča pa so izvedli tudi praktično vajo v okviru rednega izobraževanja članov. Lahko rečemo, da je naloga (organizacija priprave priročnih sredstev, zavarovanje in prenos ranjencev do pet kilometrov oddaljene sanitetne postaje) odlično uspela. Zelo dobro je uspel tudi pohod po kompasu, pri čemer so se izredno izkazali tudi mladinci osnovne šole dr. Jožeta Potrča.

V Jelenovem žlebu, prav na mestu, kjer sta se 26. marca 1943. leta Gubčeva in Cankarjeva brigada spopadli z bataljonom fašistov in izvojevali briljantno zmago, je vsem udeležencem potek borbe dokumentirano prikazal predsednik občinskega odbora ZB Ribnica Vinko Kersnič, ki se je tudi sam udeležil bitke. Njegovo predavanje sta dopolnila tudi udeleženci bitke Stane Majcen in Lojze Ambrožič, sicer prizadevna člana ZB NOV Stari Vodmat. V Jelenovem žlebu so pri spomeniku padlim v spomin in zahvalo položili venec, prav tako so položili venec tudi pri vhodu v kraško jamo – partizansko bolnišnico Ogenjca.

Za dobro počutje udeležencev je, kot vedno ob takih priložnostih, poskrbel naš »intendant« Franci Štok, ki je udeležence založil z izdatno malico, za konec pa jim je v sodelovanju z vojniki iz vojašnice Maršala Tita razdelil pravi partizanski golaž.

JOŽE SMRKE

Jamarji in civilna zaščita

Glasovi o dejavnosti jamarškega kluba Železničar, ki domuje na Hrvatskem trgu, zelo redko zaidejo na strani našega časopisa. Pravzaprav ni čudno, da je tako, kajti 56 članov deluje skorajda anonimno, ne meneč se dosti za popularnost in publiciteto.

Tako bi utegnili ostati še dolgo časa, če se v jamarstvu ne bi skrivale nekatere sestavine, ki so šele pred nedavnim vzbudile širšo družbeno pozornost. Gre za »odkritje« velikih možnosti, ki jih ima jamarška tehnika pri dejavnostih civilne zaštite, predvsem seveda pri reševanju ljudi z visokih zgradb, kjer drugi, klasični reševalni pripomočki niso tako učinkoviti.

Odkrivanje uporabnosti jamarške tehnike v civilni zaščiti se je začelo pred dvema letoma, ko so jamarji prvič demonstrirali uporabo svojih tehničnih sredstev pri reševanju akcijah. Dogodek je sprožil tesnejše povezovanje in sodelovanje med občinsko in krajevno skupnostjo Tabor in jamarji.

Že kmalu po tej demonstraciji so jamarji začeli na Igu, pri domu obrambne vzgoje, usposabljanje ekipe civilne zaštite. Tečaju je sledilo še nekaj drugih. Pri tem so spoznali še druge prednosti jamarške tehnike. Pokazalo se je, da ni pretirano zapletena, saj tečajniki niso imeli nikakršnih težav pri obvladovanju potrebnih veščin.